

Diplomová práce
SVOBODA VYZNÁNÍ
Kristýna Bartoňová

Posudek vedoucího práce

Paní Kristýna Bartoňová předložila diplomovou práci na téma „*Svoboda vyznání*“, která je v rozsahu 73 stran textu a je rozdělena na do čtyř kapitol, které jsou doplněné o úvod a závěr a cizojazyčné resumé. Za cíle své práce si autorka zvolila vytvořit komplexní pohled na problematiku svobody vyznání. Jako metody své práce si zvolila metody popisnou, selektivní a srovnávací.

První kapitolu diplomantka věnuje svobodě vyznání jako základnímu termínu její práce, kdy jej rozebírá i vzhledem k jiným užívaným termínům, jako je náboženství či víra. První kapitole je vymezením teoretickým, na které autorka navazuje dále v části druhé, věnované právnímu zakotvení svobody vyznání. Tato kapitola je veskrze popisnou částí práce, autorka logicky, počínaje mezinárodně-právní úpravu a českou úpravu konče, předkládá přehled platné účinné právní úpravy. Popisnost kapitoly není vzhledem ke zbytku práce samotné na závadu.

Třetí kapitola je již věnována rozbořením, těch práv, která jsou souhrnně označována jako svoboda vyznání, ve které se autorka zabývá ústavními dopady na ochranu práva na svobodnou volbu náboženství a konverzi k jinému náboženství jako právo volby víry, a to jednak ve světle českého ústavního pořádku, tak zejména pak v judikatuře ESLP. Za aktuální a zajímavou je vhodné označit část týkající se střetu svobody projevu a svobody vyznání, kdy se autorka problematice věnuje i vzhledem k okolnostem útoku na redakci časopisu *Charlie Hebdo*.

Druhá zásadní částí třetí kapitoly je pak věnována problematice sdružování za účele náboženského vyznání, a zejména pak postavení církví a úpravě jejich činnosti v ústavním a právním systému ČR. Autorka poměrně vhodně doplňuje popis zákonných požadavků příklady z existující judikatury, opět i ESLP, ale i Ústavního soudu. Část je logicky dále členěna na jednotlivé problémové okruhy spojené s existencí církví, kdy se autorka nevyhýbá i problematice rituálních porážek či obřizky, které jsou obě poměrně aktuální v některých evropských zemích. V neposlední řadě se autorka nevyhýbá ani problematice náboženských symbolů a jejich užívání na veřejnosti, včetně problematiky šátků či jiných součástí oděvu spojených s jednotlivými náboženstvími.

Předposlední kapitola je pak věnována autonomii církví tak, jak je tato zakotvena v ústavním pořádku ČR, do čehož autorka zahrnuje i problematické rysy registrace církví a náboženských společností a zejména důsledky autonomního postavení církví v ČR na možný zásah orgánů veřejné správy do jejich vnitřního chodu. Pozitivně lze ocenit, zejména to, že autorka se neomezuje pouze na obecně známé případy z řad křesťanských církví, ale i na případy sporů v církvích jiných. Do této kapitoly zahrнула diplomantka i otázku církevních restitucí, nicméně zde je třeba kriticky poukázat na to, že by možná bylo vhodnější tuto problematiku řešit širěji ve spojení se systémem financování církví. V poslední kapitole se pak autorka věnuje některým dalším aspektům souvisejícím s tématem, jedná se zejména výhradu svědomí a vyučování náboženství.

